

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

(Η μόνη αυθεντική βιογραφία του γενναίου "Ελληνος πρίγκιπας")

ΚΒ'.
ΤΟ Παρίσι ό Μουρούζης έζησε και πάλιν μιά ζωή γεμάτη διασκεδάσεις, έπεισδία και κινδύνους... Μαζύ με άξιωματικούς ή με άλλους νέους του Παρισιού έπηγανε στά νυκτερινά κέντρα, έπινε, έδερνε, έκανε έπεισδία... Πολλές φορές έμπλεκε στά νυκτερινά κέντρα και με κακοποιία σόχησά, μά ήξερε πάντα όλους νά τους βάζη στή θέσι τους!

"Ετσι και οι συνάδελφοι του άξιωματικού και οι στρατιώτες του τόν έκτιμούσαν και τόν άγαπούσαν γιά τήν παλληκαριά του. Μά και ή γυναίκες τόν έθαύμαζαν. Και ή έρωτικές του κατακτήσεις τήν εποχήν έκείνην ήσαν άπειρες. Μέσα στό Παρίσι έπαίξε ενά ρόλο Δον Ζουάν και άπόκτησε μεγάλη φήμη μέσα στόν διεθνή γυναικόκοσμο τής Γαλλικής πρωτεύουσας.

"Επειδή όμως ήταν κατακτητής τών ώραιών γυναικών και έούχαζε σέ διάφορα καμπαρέ τό Παρίσι, γρήγορα άναγκάστηκε νάρθη στίς διαταγές του. Αυτός άνέθηκε στό έλλογό του και έκείνοι τόν άκολούθησαν έπίσης έφιπποι. Σέ λίγο, πάνω στ' έλογά τους πάντα, ώρμησαν μέσα σ' ένα καμπαρέ, γιά νά τρομοκρατήσουν τούς έκμεταλλευτάς τών ώραιών γυναικών. "Εκείνοι ώστόσο έπροσπάθησαν νά φέρουν κάποια αντίσταση... Μά όταν αντίκρουσαν τό σπαθί και τό πιστόλι του ταγματάρχου και τά άγρια πρόσωπα τών στρατιωτών του, σκέφθηκαν μονάχα πώς νά σωθούν. Και τότε τριψαν με τρόπο!

Γιά νά τους σωφρονήσθ τότε, μιά γιά πάντα, ό Μουρούζης σκέφθηκε νά κάμη και στό Παρίσι, ότι είχε κάμει άλλοτε στή Λάρισα! "Ο Μουρούζης δέν ήταν άνθρωπος πού θά ξεχώριζε τό Παρίσι άπό τή Λάρισα, άπάνω στό πείσμα του...

"Εμύλησε λοιπόν όπως έπρεπε σέ μερικούς ίππείς στρατιώτες του και ένα θράδι έτέθησαν στίς διαταγές του. Αυτός άνέθηκε στό έλλογό του και έκείνοι τόν άκολούθησαν έπίσης έφιπποι. Σέ λίγο, πάνω στ' έλογά τους πάντα, ώρμησαν μέσα σ' ένα καμπαρέ, γιά νά τρομοκρατήσουν τούς έκμεταλλευτάς τών ώραιών γυναικών. "Εκείνοι ώστόσο έπροσπάθησαν νά φέρουν κάποια αντίσταση... Μά όταν αντίκρουσαν τό σπαθί και τό πιστόλι του ταγματάρχου και τά άγρια πρόσωπα τών στρατιωτών του, σκέφθηκαν μονάχα πώς νά σωθούν. Και τότε τριψαν με τρόπο!

Αυτή ή περίφημη έκστρατεία του Μουρούζη με τούς ίππείς του άπάνω στ' έλογα, μέσα στό καμπαρέ, έγινε γνωστή σ' όλο τό Παρίσι. Και τόν έκαμε περίφημο...

Κι' άπό τότε ή κατακτήσεις του ώραιου ταγματάρχου στό γυναικόκοσμο του Παρισιού έπολλαπλασιάσθηκαν. Κάθε Παριζιάνα είχε τόν πόθο νά γνωρίσθ τόν τολμηρό και παράξενο αυτόν τύπο και ν' άγαπηθ άπ' αυτόν...

***
Λίγο καιρό άργότερα, ό Μουρούζης έκαμε και άλλο κατόρθωμα στό Παρίσι.

Σέ κάποιο θέατρο τόν βουλεβάρτων έπαίξετο έκείνη τήν έποχή μιά φάρα, πού σ' ένα τής σημείω έπείραζε τούς "Ελληνες. "Ηταν τότε και λίγο άργότερα συνήθεια στά θεατρικά έργα νά πειράζουν τούς μικρούς λαούς. "Ετσι κ' ή όπερέττα «Σοκολατένιος Στρατιώτης» σατυρίζει τούς Βουλγάρους...

Μά ό Μουρούζης δέν έχονυε με κανένα τρόπο νά παίζεσαι στό Παρίσι μιά φάρα πού έπείραζε τούς "Ελληνες. Καί τό έθνικό του φιλότιμο έξηγένηθ.

"Ετσι, χωρίς άργοπορία, έπήγε στό θέατρο, στό όποιο έπαίξετο ή φάρα και ζήτησε νά δη τόν διευθυντή του.

Ο διευθυντής τόν έδεχθ άμέσως.

—Τί θέλετε, ταγματάρχα μου; τόν έρώτησε.

—Θέλω νά σάς παρακαλέσω κάτω.

—Λέγετε.

—Στό έργο πού παίζει τό θέατρό σας, υπάρχει ένα σημείον, κάποιες φρασούλες, πού σατυρίζουν τούς "Ελληνες και τήν "Ελλάδα. Είπε φανερόν, ότι τούς σατυρίζουν...

—Και τί σάς ενδιαφέρει αυτό; έρώτησεν ό θιασάρχης.

—Μ' ενδιαφέρει γιατί είμαι "Ελληνας. Και μάλιστα "Ελληνας πρίγκιψ. Φορώ τήν τίμια στολή του Γάλλου άξιωματικού και ύπηρετώ τή Γαλλία, μά δέν είμαι Γάλλος. Είμαι "Ελληνας. Γεννήθηκα "Ελληνας και μένω πάντα "Ελληνας.

—Χαίρω πολύ...

—Λοιπόν, σάς παρακαλώ, σάν "Ελληνας, νά κοπούν αυτές ή φρασούλες πού θίγουν τήν "Ελλάδα και τούς "Ελληνες.

"Η θέσι του διευθυντού του θεάτρου ήταν δύσκολη. Τί νάκανε; Νά περικόψη τό έργο χωρίς νά ρωτήσθ και τούς ήθοποιούς; Μά πάλιν άν δέν ύπόσχετο νά τό κάμη, θά δυσασροτούσε τόν ταγματάρχη. Και ό ταγματάρχης έφάνετο αρκετά άγριέμένος...

Γιά νά ξεμπελέξη λοιπόν, τού είπε:

—Μείνατε ήσυχος, κύριε ταγματάρχα. Τό έργο θά περικοπθ. "Η φρασούλες έκείνες θά λείψουν πιά άπό αύριο. Μείνετε ήσυχος...

"Υστερ' άπό τήν ύπόσχεσι αυτή, ό Μουρούζης έφυγεν ήσυχος και ήκανοποιημένος.

***
Τό άλλο θράδι, γιά νά θεσπαιωθ, ότι ό διευθυντής του θεάτρου έτήρησε τήν ύπόσχεσι του, ό Μουρούζης έπήγε στό θέατρο κ' έκάθησε σέ μιά γωνίτσα. Μά ή πειρακτικές φρασούλες δέν είχαν βγη. "Απεναντίας μάλιστα ύπήρχαν στήν φάρα περισσότερες φράσεις πού έπείραζαν τούς "Ελληνες.

Ο Μουρούζης κατάλαβε πιά ότι αυτό έγινε έπίτηδες. Φαίνεται δηλαδή, πώς μόλις οι ήθοποιοι έμαθαν τήν επέμβασι του, θέλησαν νά τόν πειράξουν περισσότερο και έβαλαν πιά πολλές πειρακτικές φράσεις κατά τών "Ελλήνων και τής "Ελλάδος.

Στήν περίστασι αυτή ό Μουρούζης κατάλαβε πώς μιά μόνον μέθοδος έχρειάζετο. Νά τούς τά κάμη θάλασσα!...

"Εουγε λοιπόν άπό τήν παράστασι και πήγε έκείνη τήν ίδια ώρα στόν στρατώνά όπου θρισκόντουσαν οι ίππείς του. Τούς διάταξε νά σηκωθούν και ν' άνεβούν στά έλογά τους. "Ανέθηκε αυτός στό δικό του και διάταξε επέλαισι πρós τό θέατρο. Κ' οι ίππείς του πού τόν έλάτρευαν, τόν άκολούθησαν πρόθυμα.

"Ετσι σέ λίγο, οι ίππείς άπάνω στ' έλογά τους και με τόν Μουρούζη έπικεφαλής έμπήκαν στό θέατρο και έκαμαν έσοδο μέσα στήν πλατεία του. ενδ' άκόμα ή παράστασι εξακολούθησε...

Οι θεαταί κατατρόμαξαν, ή κυρίες άρχισαν νά λιποθυμούν. Όλοι κατελήφθησαν άπό πανικό!...

Και σέ λίγο τό θέατρο άδειασε! "Η παράστασι κόπηκε στή μέση και ό διευθυντής του θεάτρου τραβούσε τά μαλλιά του...

Πήγε μάλιστα άμέσως νά παρακαλέσθ τόν Μουρούζη νά μη τό κάμη άλλες ζημιές, μά έκείνος τού είπε:

—Πρέπει νά σοι δώσω ένα μάθημα, γιατί δέν θέδεσαι τήν "Ελλάδα και τούς "Ελληνες. "Επειτα δέν έχεις λόγο! "Η ύπόσχεσι σου δέν άρίζει τίποτε! Είσαι χαμένο κορμί!...

Ο διευθυντής του θεάτρου τόν παρακαλούσε ώστόσο νά μη τόν καταστρέψη.

—Εγώ θά σοι πληρώσω τήν ζημία, τού είπε τότε ό Μουρούζης. Μά νά μη τό έσανακάρης αυτό. Νά έχεις λόγο και νά μη είσαι παληάνθρωπος!

"Επειτα τού έπληρώσε τις ζημιές πού έκαμαν τά έλογα στο θέατρο κι' έφυγε γελώντας...

Μά άπό τήν ήμέρα έκείνη τό κοινόν δέν τολμούσε νά πατήσθ στο θέατρο αυτό, στό όποιο μπαινυε ίππείς άπάνω στ' έλογα και τάκαναν θάλασσα!... Κι' έτσι τό θέατρο άναγκάστηκε νά κλείσθ με ζημιές πριν τελειώσι ή σαζόν.

Και ό διευθυντής του θεάτρου έπληρώσεν άκριβά τό ότι δέν έτήρησε τό λόγο πού έδωσε στό Μουρούζη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

